

Beslissing Tuchtcommissie ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector van 30 november 2016 inzake

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, J. Brouwer,
benoemd door Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigden: dhr. mr. M.A. van der Lecq en mw. mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

mevrouw [verweerster],
werkzaam geweest bij [bank],
VERWEERSTER,
raadsman: dhr. mr. W.H. Boomstra.

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. Op 28 januari 2016 heeft [bank] (verder: de bank) een melding gedaan aan Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op mw. [verweerster] (verder: verweerster).
- 1.2. De Algemeen Directeur van de Stichting Tucht recht Banken (verder: klager) heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Dit onderzoek heeft geresulteerd in een klachtrapport dat bij brief van 10 juni 2016 aan de secretaris van de Tuchtcommissie is gezonden.
- 1.3. Bij brief van 27 juni 2016 is het klachtrapport door de secretaris van de Tuchtcommissie aan verweerster gezonden. In deze brief is aan verweerster een termijn gesteld voor het voeren van schriftelijk verweer. Verweerster heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.
- 1.4. De Tuchtcommissie heeft de klacht behandeld ter vergadering van 5 oktober 2016, waar zijn verschenen – aan de zijde van klager – gemachtigden mr. M.A. van der Lecq en mw. mr. C. Verboom-Kortlever, en – aan de zijde van verweerder – verweerster in persoon, bijgestaan door mr. W.H. Boomstra, advocaat te Amsterdam.
- 1.5. Klager en verweerster hebben op genoemde vergadering hun standpunten toegelicht. Voorts hebben partijen vragen van de Tuchtcommissie beantwoord.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de Tuchtcommissie het volgende vast.

- 2.1. Verweerster was vanaf 18 september 2015 werkzaam bij de bank.
- 2.2. Verweerster heeft op 25 september 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.
- 2.3. Naar aanleiding van een beroving van een klant van een vestiging van de bank in [plaatsnaam], waar die klant kort daarvoor € 200.000 contant geld had opgenomen, is door de afdeling [...] van de bank een intern onderzoek uitgevoerd. Uit dit onderzoek volgt dat verweerster gegevens van klanten heeft bekeken, waaronder gegevens van het slachtoffer van de overval, zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerster heeft gehandeld in strijd met de artikelen 1, 3, 4, 6 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager voert – kort samengevat – ter onderbouwing van de klacht het volgende aan. Verweerster heeft in de periode vanaf haar indiensttreding op 18 september 2015 tot en met 19 november 2015 zonder zakelijke aanleiding gegevens van klanten bekeken. Verweerster heeft hierdoor de toepasselijke interne regels van de bank geschonden. Verweerster heeft voorts gegevens van deze klanten in een notitieblok genoteerd, eveneens zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. Deze gegevens heeft zij vervolgens doorgehaald waardoor ze onleesbaar werden. Uit het onderzoek is gebleken dat in een aantal gevallen de door verweerster bekeken en genoteerde klantgegevens betrekking hadden op vermogende klanten die grote contante geldbestellingen bij de bank hadden geplaatst. Verweerster heeft voorts geen opening van zaken gegeven, nadat zij was geconfronteerd met de onderzoeksbevindingen.

Op de vergadering van 5 oktober 2016 heeft klager het standpunt ingenomen dat onvoldoende bewijs voorhanden is dat klantgegevens daadwerkelijk door verweerster aan derden zijn verstrekt. Anders dan in het klachtrapport staat vermeld, maakt dit onderdeel daarom geen deel meer uit van de klacht.

Aan verweerster dient volgens klager de maatregel te worden opgelegd die erin bestaat dat zij 3 jaar niet meer werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

3.2. Door en namens verweerster is het volgende naar voren gebracht. Verweerster heeft niet bewust naar klantgegevens gekeken, terwijl daartoe geen zakelijke aanleiding bestond. Zij acht het wel mogelijk dat zij dat onbewust heeft gedaan of dat anderen op haar werkplek en via haar account klantgegevens hebben bekeken. Ook de doorhaling van aantekeningen op haar notitieblok is niet bewust gebeurd. Er is geen strafrechtelijk onderzoek naar verweerster gestart. Bij brief van 11 januari 2016 is door de bank aan haar bericht dat haar gegevens zijn opgenomen in het incidentenregister, alsmede in het extern verwijzingsregister. Deze gegevens worden na 8 jaar uit beide registers verwijderd.

Concluderend is namens verweerster naar voren gebracht dat er onvoldoende bewijs voorhanden is dat verweerster een rol heeft gehad in de beroving van de klant van de bank. Eveneens is er onvoldoende bewijs dat klantgegevens door verweerster aan derden zijn doorgegeven. De klacht kan slechts gegrond worden geacht voor zover deze betrekking heeft op het bekijken van klantgegevens zonder zakelijke aanleiding.

4. De beoordeling

De Tuchtcommissie overweegt als volgt.

4.1. Uit het klachtrapport en het verhandelde ter vergadering volgt dat verweerster zonder zakelijke aanleiding klantgegevens heeft bekeken. Dergelijk handelen was haar op grond van de interne regels van de bank niet toegestaan. De gedragscode luidt – voor zover hier relevant - als volgt:

'Aan de bankierseed is (...) een gedragscode verbonden. (...)

1: De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.

(...)

4: De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden. (...)

4.2. De door verweerster betrokken stelling dat mogelijk anderen op haar werkplek met haar account klantgegevens zouden hebben bekeken acht de Tuchtcommissie in het licht van de inhoud van het klachtrapport, zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet aannemelijk geworden. Hiertoe wordt het volgende overwogen. Uit het interne onderzoek van de bank

volgt dat het bekijken van klantgegevens alleen mogelijk is als op de computer op de werkplek is ingelogd met een pas in het toetsenbord. Deze pas moest worden verwijderd bij het verlaten van de werkplek. Daarnaast gevraagd heeft verweester verklaard dat het weleens gebeurde dat zij de pas in het toetsenbord liet zitten als zij haar werkplek voor een kort moment verliet. Hoe vaak dit is gebeurd kon verweester niet zeggen. Gelet op wat in het klachtrapport en de bijbehorende stukken over de frequentie van het bekijken van klantgegevens zonder zakelijke aanleiding staat vermeld, acht de Tuchtcommissie deze lezing van verweester dan ook niet aannemelijk geworden. Ditzelfde geldt voor de verklaring van verweester voor de doorhaling van aantekeningen van deze klantgegevens op haar notitieblok.

4.3. Verweester heeft door haar handelen de door haar afgelegde bankierseed en daaraan verbonden gedragscode geschonden. Iedere klant van een bank moet erop kunnen vertrouwen dat door bankmedewerkers op een vertrouwelijke wijze met zijn gegevens wordt omgegaan. Verweester heeft dit vertrouwen, in de korte tijd die zij werkzaam is geweest bij de bank, meermaals geschonden. Verweester heeft aldus in strijd gehandeld met de artikelen 1 en 4 van de interne gedragscode van de bank die is verbonden aan de bankierseed.

4.4. De Tuchtcommissie is gelet op de ernst en herhaling van deze schending van oordeel dat slechts de door klager verzochte maatregel passend is als afdoening van deze zaak. Anders dan klager is de Tuchtcommissie echter van oordeel dat de termijn van de aanwijzing om niet langer werkzaam te zijn in de bancaire sector niet de maximaal op te leggen termijn dient te zijn. De Tuchtcommissie acht hierbij relevant dat het dienstverband van verweester in verband met de geconstateerde gedragingen door de bank is beëindigd. Ook acht de Tuchtcommissie relevant dat de bank de gegevens van verweester in een tweetal registers heeft opgenomen. Deze registraties hebben naar verwachting tot gevolg dat verweester langdurig niet in de bancaire sector werkzaam kan zijn. In deze omstandigheden ziet de Tuchtcommissie aanleiding om de op te leggen aanwijzing te beperken tot een periode van 6 maanden.

4.5. Op grond van al het hiervoor overwogene wordt als volgt beslist.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweester de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van 6 maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. M. Jurgens, mr. J.L.S.M. Hillen, mr. R.K. Pijpers, mr. F.B. Demenint, in aanwezigheid van mr. M. Bijleveld, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 30 november 2016.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweester en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de Commissie van Beroep.